

Want Ik leef en ook jullie zullen leven (Johannes 14:19)

De lente fluistert over de geheimen van God. Het is de tijd van het jaar dat alles in het teken staat van de opstanding en het nieuwe leven. De lente is telkens weer een getuigenis van hoop en Gods voortdurende zorg voor al Zijn kinderen. Overal in de Bijbel, door David in de Psalmen, door de profeten, door de apostelen, en vooral door Jezus zelf, wordt er verwezen naar de opstanding, naar het leven dat altijd weer komt na het duister en de dood van de winter.

Jezus zal ongetwijfeld genoten hebben van de lente. Ik stel me hem graag voor als klein jongetje dat vol vreugde de met lelies bedekte heuvels van Galilea beklom en het frisse groene gras op de velden van Israël doorkruiste. Overal rondom hem fluisterde de natuur over het wonder van die machtige God, die de dood gebruikt als een bouwsteen om het nieuwe leven te scheppen. De winter zal nooit overwinnen. De dood is verslagen. Geen probleem is zo ernstig en zo groot, dat God Zijn levengevende kracht niet kan tonen.

De lente is een waar wonder. Duizenden bloemen worstelen zich uit de grond omhoog en rijken smachtend uit naar het licht. Ze stralen als stille engelen die ons hun zachte boodschap van hoop en geloof toefluisteren. De knopjes aan de bomen popelen om te ontluiken en willen ons overtuigen van die ene waarheid, die machtige waarheid, dat de dood is overwonnen. Onze Redder is opgestaan. Het leven heeft de dood overwonnen, en de poort naar de eeuwigheid staat open voor een ieder die daar doorheen wil lopen.

En dat is op dit moment een belangrijk principe voor ons leven op aarde. "Wij sterven opdat wij mogen leven." Wij sterven in de winter van tegenslag en moeite, maar staan ook telkens weer op door de levenskracht van God, met nieuwe kracht, nieuw inzicht en nieuw leven. Dit is het principe van het Koninkrijk van God: "Een tarwekorrel moet in de aarde vallen en sterven, anders blijft het alleen maar een tarwekorrel. Maar als hij sterft, brengt hij veel vrucht voort." Zo is het ook met degenen onder ons die in de schemering van het leven zijn gekomen. De opstanding is nabij. Als de zon dus achter de bergen in ons leven verdwijnt, op wat voor manier dan ook, kunnen wij vol vreugde uitroepen: "Ik leef, want Hij leeft."

